

Enes Halilović

O PROGRAMSKIM STROFAMA

Na kamenu, kraj rijeke,
Glava mi bi puna stihova, a gledah niz polje.

Potom spazih u vodi
Klena kako lovi

(Riješen da opstane, i mrk,
Skrio se u mojoj sjeni
I čekao ručak)

Tako u zanosu pisac
Biva saveznik za smrt.

U POTRAZI ZA STILOM

Ti nemaš odluku ni u sopstvenom palcu
Zato baci novčić
(niz vrijeme,
u prostor).

On će lako pročitati ishod na nebu
I čekaće ga zemlja
Koja spokojno prihvata odredbu.

Onaj koji dobije pismo
Izgubio je glavu.

PITAO SAM

Jer pesme je lepo pisati retko i nerado.

Česlav Miloš

Pitao sam pjesnika čije tijelo zalazi,

Pitao sam ga,

Nakon pedeset godina pisanja

Šta je njemu poezija.

Pravo da ti kažem, uvuče dim,

Ništa.

(A očekivao sam lutanja i groznice,

sudbinu ili kletvu)

A kad si počeo da pišeš,

U osvit prvih stihova,

Prije pedeset godina

Šta je za tebe tada bila poezija?

Pa i tada je bila

Ništa.